

Καταρράκτης Κάκαβος

II WI 3/3+ 150μ.

Το χρονικό

Το στυλ της πρώτης σχοινιάς..
είναι η αναμονή

μιας σπάνιας αναρρίχησης

Κείμενο: **ΒΑΝΙΑΣ ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ**
Φωτο: **ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΛΑΜΑΣ,**
ERVIN WITOWSKI

Ενδεικτικό είναι το παρακάτω ιστορικό:

1995: Ο Γιάννης Τορέλλι επισκέπτεται τον καταρράκτη για να τον εξοπλίσει με δυο ρελέ, ένα στη έξοδο του στα 50 μέτρα από το έδαφος και ένα ενδιάμεσο 20 μέτρα πιο χαμηλά.

2/2005: Ο Τορέλλι παρέα με το Νώντα Καρύμπαλη και το Βαγγέλη Σουφλερό σκαφαλώνει από κάτω (επι-κεφαλής) τον καταρράκτη, ο οποίος είναι ικανοποιητικά σχηματισμένος αν και στην έξοδο του αντί πάγου συναντά πούδρα.

Επιμελείται
ο **ΑΡΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ**
aritheo@otenet.gr

Κάκαβος είναι ένας καταρράκτης στα 1450 μέτρα υψόμετρο στη βόρεια ορθοπλαγιά του όρους Ερύμανθος στο νομό Αχαΐας. Αποτελείται από τον κυρίως καταρράκτη 50 μέτρων και τρεις μικρότερους 10μετρους πάνω από αυτόν.

Πρόσβαση: προσεγγίζετε τον καταρράκτη από την παλιά εθνική οδό Πάτρας-Τρίπολης. Στα 35 χιλιόμετρα από Πάτρα υπάρχει έξοδος για το χωριό Ερυμάνθεια, μετά ακολουθούμε το δρόμο για Σπαρτιά και 500 μέτρα πριν το χωριό υπάρχει δασικός δρόμος στα δεξιά. Τα πρώτα μέτρα του δρόμου είναι τσιμεντοστρωμένα, μην προσπαθήσετε όμως να προσεγγίσετε τον καταρράκτη με συμβατικό αυτοκίνητο. Μείνετε αρχικά αριστερά στη συνέχεια δεξιά και μετά ευθεία ως τη βάση του καταρράκτη. Εάν έχετε 4x4 και είστε τυχεροί ίσως φτάσετε ως τη βάση του Κάκαβου. Θα χρειαστείτε λίγη περισσότερη τύχη για να βρείτε κατάλληλες συνθήκες για παγοαναρρίχηση.

Χαμόγελα μετά από μια
απροβλημάτιστη και άκρως
ευχάριστη αναρρίχηση

Ο Ervin Witowski ανάμεσα σε πανέμορφες μέδουσες στην τρίτη σχοινιά

15-17/1/2006: Ο Τορέλλι μαζί με τους Νώντα Καρύμπαλη και Γιάννη Καγιατάκη σκαρφαλώνει από κάτω τον καταρράκτη καθώς και τους τρεις μικρότερους πάνω από αυτόν (εξοπλίζοντάς τους με ρελέ) ενώ δοκιμάζει τον gorge διάφορες παραλλαγές (μικτά) δεξιά και αριστερά από το μεγάλο καταρράκτη.

6/2/2007: Ο καταρράκτης είναι καλυμμένος με verglas, σχηματισμένοι είναι μόνο οι μικρότεροι καταρράκτες, ο Τορέλλι τον σκαρφαλώνει τον gorge.

1/1/2009: Ο Τορέλλι σκαρφαλώνει τον gorge σε verglas.

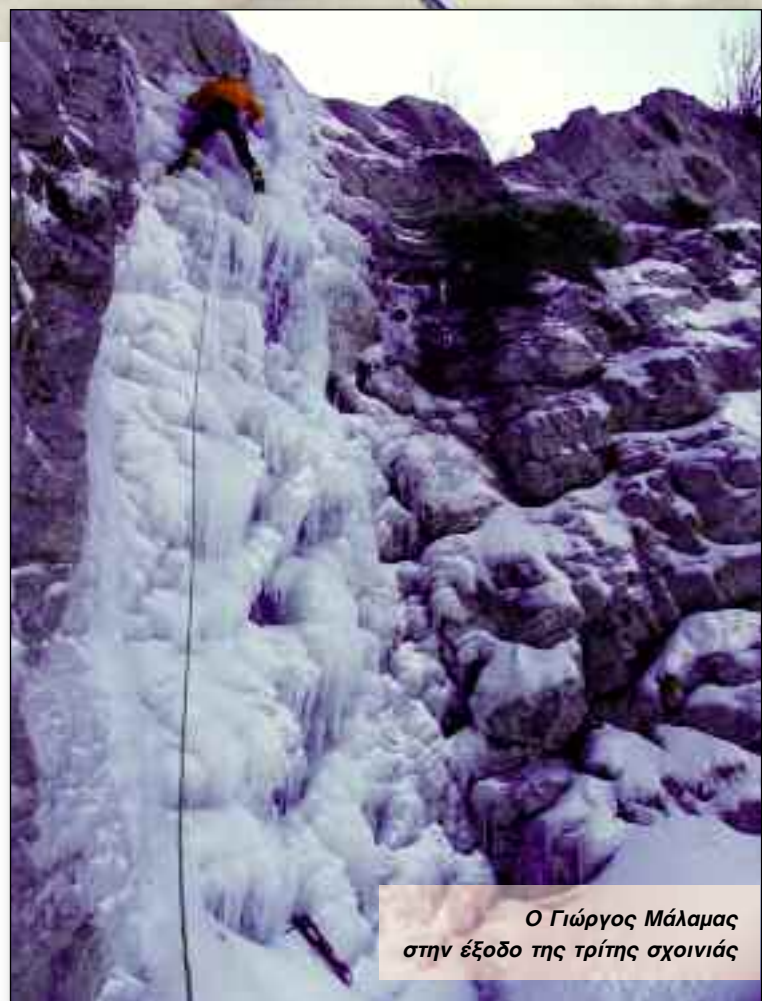
4/2/2010: Πάλι τον gorge σε verglas για τον Τορέλλι.

17-18/1/2012: Με τις καλύτερες συνθήκες ως τώρα ο Τορέλλι σκαρφαλώνει επικεφαλής τους καταρράκτες και τις δυο μέρες συνοδευόμενος από τους Βάνια Μαυρόπουλο και Γιάννη Αντωνόπουλο την πρώτη μέρα και το Νώντα Καρύμπαλη τη δεύτερη.

19/1/2012:

10:30 Έχουμε μόλις τραβήξει χειρόφρενο 30 μέτρα από τη βάση του καταρράκτη. Καθώς ετοιμαζόμαστε παρατηρούμε τον πάγο που έχει σχηματιστεί στην επιφάνειά του. Δεν σου γεμίζει το μάτι αλλά ... είναι αρκετός ... εάν ήταν να περιμένουμε για κάτι περισσότερο μάλλον θα αναβάλαμε την αναρρίχηση επί αόριστον. Εξάλλου το είπε και ο Τορέλλι «Φίλε αυτά γίνονται μια φορά». Οι 9 παγόβιδες στα caritool φαίνονται αρκετές στην πραγματικότητα είναι λιγότερες από όσες χρειάζονται... (η 19αρη και η 21αρη είναι ουσιαστικά άχρηστες).

11:00 Ξεκινάμε την αναρρίχηση έχοντας αποφασίσει να σκαρφαλώσουμε και τα 50 μέτρα σε μια σχοινιά. Ο πάγος είναι αρκετά σκληρός (-5οC, βόρειος προσανατολισμός κτλ) και θρυμματίζεται. Προσπαθώ να θυμηθώ αυτά που έμαθα πριν 2 χρόνια δίπλα στο Χαντζή στο Cogne , σηματοδευώ κοιλότητες και όχι πλάκες ή εξογκώματα πάγου τα οποία σπάνε ευκολότερα σε χαρακτηριστικά «πιάτα». Όμως τα πιολέ βρίσκουν αρκετές φορές βράχο και πρέπει να προσαρμό-

Ο Γιώργος Μάλαμας στην έξοδο της τρίτης σχοινιάς

Ηχώ των βουνών

σω την τεχνική μου. Από τις 5 παγόβιδες ως το ενδιάμεσο ρελέ 2 βρίσκουν βράχο πριν βιδωθούν τελείως. Ένα μακρύ σετάκι στο ενδιάμεσο ρελέ δίνει νέα ώθηση, δυο ακόμα βίδες και μια σχοινιά 50 μέτρων 70-80 μοιρών τελειώνει με ένα ρελέ στις δυο πλακέτες στην έξοδο του καταρράκτη (προτείνεται να χρησιμοποιήσετε το ρελέ που βρίσκεται 2-3 μέτρα ψηλότερα αν έχετε 60αρια σχοινιά).

Μέχρι να φτάσει ο επόμενος σχοινοσύντροφος στο ρελέ, το ψυχρό καθοδικό ρεύμα αέρα που κινείται κατά μήκος των καταρράκτων σχεδόν επιβάλλει τη χρήση βέστας. Ο τρίτος σχοινοσύντροφός μας, ο Ervin, αποφάσισε να ξεκινήσει το σκαρφάλωμα αφού θα έχει φτάσει στο ρελέ ο Γιώργος, αποφεύγοντας να χτυπηθεί από τα κομμάτια πάγου που έπεφταν όحي και τόσο σπάνια.

12:45 Η ομάδα έχει ανασυνταχτεί και είναι έτοιμη να παίξει στους μικρότερους παγοκαταράκτες που ακολουθούν. Ο Γιώργος από τον ενθουσιασμό του παραλίγο να ξεκινήσει χωρίς παγόβιδες, εξάλλου ο καταρρά-

κτης αυτός είναι ο μικρότερος (8 μέτρα, 65-70 μοίρες) και έχει πιο «υγρό» πάγο. Κραμπόν και πιολέ βυθίζονται με σιγουριά και ταχύτητα από το Γιώργο. Δυο παγόβιδες, μιας και υπάρχουν και πριν το καταλάβουμε βρισκόμαστε και οι τρεις 2 μέτρα από την έξοδο του καταρράκτη, στα αριστερά μας βρίσκεται ένα παλιό σχοινί σε βράχο που είναι και το ρελέ μας.

Σειρά του Ervin να αναρριχηθεί επικεφαλής σε ένα 10μετρο παγοκαταράκτη 70-75 μοιρών κινούμενος ανάμεσα σε παγωμένες μέδουσες πίσω από τις οποίες αποκαλύπτονται λεπτά διάφανα στρώματα πάγου με το νερό να φαίνεται ξεκάθαρα από κάτω καθώς ρέει στην επιφάνεια του βράχου. Δυο παγοβιδες είναι αρκετές και το ρελέ βρίσκεται ευθεία αρκετά μέτρα μετά την έξοδο (πλακέτα σε πλάκα).

Στον τελευταίο 10μετρο 70 μοιρών καταρράκτη είναι ο Γιώργος που θα μας οδηγήσει και πάλι ανάμεσα από μέδουσες και κολονέτα πάγου ως το τελευταίο ρελέ. Άλλες δυο παγόβιδες και το σκαρφάλωμα θυμίζει πιο πολύ dry tooling μιας και ο πάγος έχει κάμψους

σηματισμούς όπου απλά τοποθετούμε τα πιολέ μας.

15:00 Η σχοινοσυντροφιά βρίσκεται σύσσωμη στο ρελέ που αποτελείται από μια πλακέτα, ένα παλιό μάντα και ένα quick link που έχουμε μόλις προσθέσει. Έχουμε καλύψει 150 μέτρα υψομετρικής διαφοράς σε 4 ώρες (εκμεταλλευόμενοι τον «καλό» καιρό χασομερήσαμε αρκετά κατά τη διάρκεια της προσπάθειας για να τραβήξουμε φωτογραφίες).

16:00 Μετά από 3 ραπέλ βρισκόμαστε πίσω στη βάση του καταρράκτη.

Καθώς κατεβαίνουμε προς το χωριό της Σπαρτιάς αναλογιζόμαστε πόσο τυχεροί ήμαστε που μοιραστήκαμε αυτή την εμπειρία, μιας και οι τρεις νιώσαμε την ίδια συγκίνηση και τα ίδια συναισθήματα κατά τη διάρκεια της κοινής μας προσπάθειας. Συζητώντας για το αν θα μπορούσαμε να επισκεφτούμε και πάλι, όλοι μαζί, τον καταρράκτη για να ξαναζήσουμε την ίδια εμπειρία αρχίζουμε να κατανοούμε τη βαθύτερη έννοια αυτών που μας είπε ο Τορέλλι, αυτά γίνονται μια φορά ...

1

3

4

2

1. Το πρώτο κομμάτι του καταρράκτη
2. Ο Βάνιας Μαυρόπουλος τοποθετώντας την πρώτη παγοβίδα
3. Ο Γιώργος Μάλαμας στα μισά της πρώτης σχοινιάς
4. Ο Γιώργος Μάλαμας οδηγώντας τη δεύτερη σχοινιά

Ημερομηνία γέννησης: 6/12/1982

Ύψος: 188cm

Βάρος: 65 kg

Ξεκίνησε αναρρίχηση: 2004

Απασχόληση: Μηχανικός Αυτοματισμού

Χορηγοί: -

Καλύτερο redpoint: Geminis 8b+, Rodellar(ESP)

Καλύτερο onsight: 8a

Scorecard στο 8a.nu:

<http://www.8a.nu/User/Profile.aspx?UserId=8961>

Web: <http://climbinglifeinpatras.blogspot.com/>

Το πάθος του για την αναρρίχηση ξεκίνησε πριν 7 χρόνια. Από τότε ασχολείται συστηματικά με το άθλημα, ενώ εδώ και ενάμισι χρόνο έχει αφιερωθεί αποκλειστικά στην αναρρίχηση, ταξιδεύοντας και σκαρφαλώνοντας σε διάφορα πεδία της Ευρώπης και της Αμερικής (Cataluna, Massif de Mont Blanc, St. Leger, Frankenjura, Yosemite, Rifle, Squamish). Όπως λέει ο ίδιος, η αθλητική αναρρίχηση είναι ο καλύτερος τρόπος να ανακαλύψει τις προσωπικές του αντοχές, ενώ την παραδοσιακή αναρρίχηση και το μεγάλο υψόμετρο τα βλέπει ως ευκαιρία να 'δοκιμάσει' το μυαλό του και τα όριά του σε αντίξοες καταστάσεις.

Πώς και πότε ξεκίνησες την αναρρίχηση;

Αναρρίχηση ξεκίνησα το Νοέμβριο του 2004, παρακολουθώντας σχολή αναρρίχησης στην Αθήνα. Ήταν το εναρκτήριο λάκτισμα. Από την πρώτη κιόλας μέρα ο βράχος με κέρδισε. Από τότε αφιερώνω τον ελεύθερο χρόνο μου σ' αυτή.

Ποιοι αναρριχητές σε έχουν εντυπωσιάσει περισσότερο και γιατί;

Το σημαντικότερο είναι ο τρόπος που κάθε αναρριχητής αντιμετωπίζει την αναρρίχηση. Γι' αυτό μπορώ να αναφέρω πολλά ονόματα αναρριχητών, ξένων και Ελλήνων, οι οποίοι μου δίνουν ιδέες και κίνητρα, ο καθένας για διαφορετικούς λόγους. Πάντως σίγουρα κάποια ονόματα όπως του Wolfgang Gullich, για τις μοναδικές επαναλήψεις που έκανε στην εποχή του, του Alex Huber και τέλος του Nico Favresse για τις επαναλήψεις απίστευτων διαδρομών σε υψόμετρο (big wall free climbing). Επίσης, αναρριχητές στον τομέα του sport climbing, για την υπομονή τους να λύσουν για πρώτη

φορά προβλήματα τα οποία με την πρώτη ματιά λες ότι είναι αδύνατα και αυτό τους δίνει πολλά συν. Τέλος ο Γιάννης Τορέλλι και ο Άρης Θανόπουλος που ήταν στο ξεκίνημά μου, και είναι έως σήμερα, βασικοί σχοινοσύντροφοί μου και έμαθα πολλά απ' αυτούς.

Τι είναι αυτό που σε συναρπάζει περισσότερο στη ζωή σου σαν αναρριχητής;

Το πιο όμορφο πράγμα με την αναρρίχηση είναι η επαφή που έχεις με το περιβάλλον. Κάθε μέρα, κάθε λεπτό, μια διαφορετική εικόνα αποθηκεύεται στο μυαλό σου. Επίσης, ο απλός τρόπος που οι αναρριχητές βλέπουν την καθημερινότητα. Και τέλος, το μικρόβιο που μπαίνει μέσα σου να ταξιδεύεις, να βλέπεις νέα μέρη, να γνωρίζεις νέους ανθρώπους, να βλέπεις διαφορετικούς τρόπους ζωής, διαφορετικές συνήθειες.

Έχεις να διηγηθείς κάποια αξιοσημείωτη ιστορία από την αναρρίχηση;

Πολλές ιστορίες έχω να διηγηθώ, αλλά η πιο χαρα-

κτηριστική είναι το καλοκαίρι του 2010, όταν με την παρέα από την Πάτρα βρεθήκαμε στο Squamish στον Καναδά. Μια μέρα πηγαίνοντας να σκαρφαλώσουμε στο Chief Wall - με μια φίλη Γερμανίδα- ένας base jumper βρέθηκε κρεμασμένος (250μ από το έδαφος) σε ένα δέντρο μετά από λάθος χειρισμό του αλεξιπτώτου. Μέσα σε λίγα λεπτά και οι δυο μας αποφασίζουμε να ανέβουμε να τον βοηθήσουμε. Μετά από μια αρκετά ριψοκίνδυνη αναρρίχηση στα slab του Squamish, καταφέραμε μετά από 2:30 ώρες περίπου να διασώσουμε τον base jumper και να βρεθεί στο έδαφος, ασφαλής αλλά πολύ ταραγμένος.

Ποια είναι τα κυριότερα ενδιαφέροντά σου εκτός της αναρρίχησης;

Ανέκαθεν μου άρεσε η φωτογραφία και τον τελευταίο χρόνο που ταξιδεύω, προσπαθώ από τη δική μου οπτική γωνία να απεικονίζω τη φύση και τους φίλους εν δράση στα διάφορα αναρριχητικά πεδία που βρισκόμαστε.

Ποια είναι τα επόμενα σχέδιά σου; Άμεσα, και μακροπρόθεσμα.

Ο Νοέμβριος με βρήκε στην Κάλυμνο, όπου και έμεινα μέχρι και το Δεκέμβριο. Το χειμώνα θα τον περάσω στην Ισπανία σκαρφαλώνοντας σε διάφορα αναρριχητικά πεδία της Καταλωνίας. Μακροπρόθεσμα πλάνα δεν μου αρέσει να κάνω, αλλά σίγουρα το επόμενο χρονικό διάστημα θα με βρει να σκαρφαλώνω σε διάφορα αναρριχητικά πεδία της Ευρώπης -αφού υπάρχουν πολλά μέρη που θέλω να επισκεφτώ- και, γιατί όχι, εκτός Ευρώπης για άλλη μια φορά.

Πότε επισκέφτηκες για πρώτη φορά την Κάλυμνο; Περιγράψε μας τις εντυπώσεις σου από αυτό το πρώτο ταξίδι.

Για πρώτη φορά επισκέφτηκα την Κάλυμνο τον Ιούλιο του 2005 στα πρώτα αναρριχητικά μου βήματα. Κλειδί για να αγαπήσω περισσότερο την αναρρίχηση. Αυτό που θυμάμαι χαρακτηριστικά είναι «ζέστη». Σκαρφαλώναμε από τις 9:00 μέχρι τις 14:00 και μετά τρέχοντας στη θάλασσα!

Από τότε, πόσα ταξίδια έχεις κάνει συνολικά στο νησί;

Αυτή ήταν η 5η φορά που βρέθηκα στην Κάλυμνο. Τις τρεις πρώτες φορές έμεινα 2 με 3 βδομάδες, πέρυσι έμεινα 4 μήνες και αυτό το χρόνο ενάμιση μήνα.

Τι είναι αυτό που κάνει την Κάλυμνο να ξεχωρίζει (αν βέβαια ισχύει αυτό) από άλλους αναρριχητικούς προορισμούς;

Κάλυμνος. «Αυτό το νησί σου δίνει ενέργεια». Οι λόγοι είναι διάφοροι. Επισκεφτείτε το και ο καθένας θα βρει σίγουρα τους δικούς του για να το αγαπήσει. Κάποιοι από τους δικούς μου λόγους είναι η αναρρίχηση, ο κόσμος, το μέρος, η θάλασσα, στοιχεία που από την πρώτη στιγμή που βρέθηκα στο νησί με τράβηξαν. 'Άγριο', 'ήρεμο', 'φυσικό', 'μοναχικό' είναι μερικά από τα επίθετα που μπορώ να χρησιμοποιήσω για να το περιγράψω. Όλα αυτά κάνουν το νησί διαφορετικό από άλλα μέρη, του δίνουν χαρακτήρα. Η αναρρίχηση μαγευτική, μπορείς να σκαρφαλώσεις όλα τα είδη: πλάκες, πλάκες με κολονέτα και tufas, αρνητικά με λίγο ανάγλυφο, αρνητικά με κολονέτα και tufas, επίσης μπορείς να βρεις τρισδιάστατη αναρρίχηση σε επιβλητικές σπηλιές.

Ποια είναι κατά τη γνώμη σου τα θετικά και ποια τα αρνητικά στοιχεία της Κάλυμνου σαν αναρριχητικός προορισμός; Ποια είναι τα σημεία τα οποία θα πρέπει να βελτιωθούν;

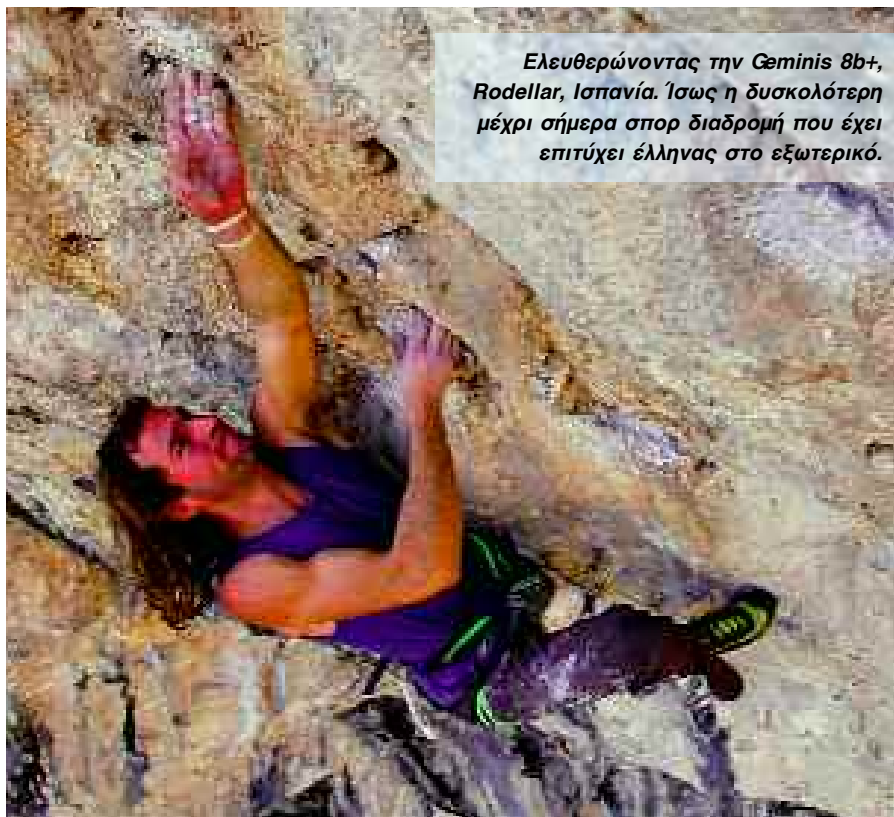
Τα τελευταία χρόνια στην Κάλυμνο υπάρχει μεγάλη αναρριχητική εξέλιξη, τόσο σε εξοπλισμό νέων διαδρομών όσο και στη συντήρηση των παλαιών. Έχουν ανοιχτεί πολλά νέα πεδία με πολλές καινούργιες διαδρομές (και συνεχίζουν να ανοίγονται), και η συντήρηση των παλιών διαδρομών είναι σε πολύ καλό επίπεδο. Ο κόσμος που έρχεται για δεύτερη - τρίτη φορά έχει να δοκιμάσει καινούργιες διαδρομές κάθε φορά και αυτό είναι κάτι πολύ καλό για την αναρρίχηση στο νησί. Αυτό που λείπει στο νησί είναι περισσότερες δύσκολες διαδρομές, αλλά όπως βλέπω σιγά-σιγά και αυτό το μείον πάει να εκλείψει, μιας και με τα φεστιβάλ που πραγματοποιούνται τα τελευταία χρόνια ανοίγονται όλο και περισσότερες νέες δύσκολες διαδρομές. Εδώ πρέπει να πω ένα μπράβο στο Simon Montpory, που έχει ανοίξει αρκετές δύσκολες διαδρομές και συνεχίζει να ανοίγει. Ο καιρός, για τον οποίο πολύ κόσμο ακούω να παραπονιέται (υγρασία, ζέστη, κλπ), είναι όντως ένα

πρόβλημα. Αυτό που θα τους συμβούλευα είναι να επισκέπτονται το νησί μήνες όπως Νοέμβριο / Δεκέμβριο, όταν ο καιρός είναι φανταστικός για αναρρίχηση (καθώς επίσης και για μπάνιο, αλλά μόνο για τους φανατικούς του είδους) και μπορούν να ευχαριστηθούν την αναρρίχηση σε πεδία που τα βλέπει ο ήλιος όλη την ημέρα.

Πες μας λίγα λόγια για το τελευταίο σου ταξίδι στην Κάλυμνο. Έμεινες σχεδόν δύο μήνες... ποιες ήταν οι καλύτερες στιγμές;

Η καθημερινή συναναστροφή με αναρριχητές και επισκέπτες από όλα τα μέρη του κόσμου πι-

στεύω ότι ήταν το μεγαλύτερο highlight αυτού του σταθμού μου. Το ότι σε ένα χωριό όπως το Μασούρι συναντάς τόσους διαφορετικούς χαρακτήρες, τόσα διαφορετικά πρόσωπα και μπορείς να ανταλλάξεις απόψεις, δεν μπορείς να το βρεις εύκολα σε άλλα αναρριχητικά μέρη. Κάθε μέρα ήταν μια διαφορετική μέρα. Μια μέρα με φίλους από την Ισπανία, την άλλη από την Αμερική, την Αγγλία, τη Φινλανδία, τη Γερμανία, και πολλές άλλες χώρες που παραλείπω, και από όλους αυτούς είχες να ακούσεις μια διαφορετική άποψη για το πώς βλέπει την αναρρίχηση, να δεις ένα διαφορετικό τρόπο σκαρφαλώματος κάθε φορά.

Ελευθερώνοντας την Geminis 8b+, Rodellar, Ισπανία. Ίσως η δυσκολότερη μέχρι σήμερα σπορ διαδρομή που έχει επιτύχει έλληνας στο εξωτερικό.

Frankenjura, Nikita 8a+

Ποιες από τις διαδρομές που έχεις σκαρφαλώσει στην Κάλυμνο σε έχουν εντυπωσιάσει ιδιαίτερα, ανεξαρτήτως δυσκολίας;

Ουφ, ποια διαδρομή να πρωτο-αναφέρω; Ποιο πεδίο: Σίγουρα δεν μπορώ να μην αναφέρω την Grande Grotta και τις διαδρομές Aegialis και DNA Extension, που και οι δύο σε αφήνουν να ταξιδέψεις ανάμεσα στο τρισδιάστατο περιβάλλον της σπηλιάς. Επίσης το πεδίο Γαλατιανή με τις διαδρομές Θεοουπε, Sueur D' Hommes και Calcite Star Plus να σου αφήνουν μια αέρινη αίσθηση όταν τις σκαρφαλώνεις. Το πεδίο Οδύσσεια (το 'all-time classic'), με τις διαδρομές Marci Marc, Inti Raymi, Inti Watana, Lucky Strike, και πολλές άλλες. Και τέλος το πεδίο Καλύδνα, με το μαγευτικό τοίχο και τις διαδρομές των 40 μέτρων.

Πολλοί αναρριχητές που δεν έχουν επισκεφτεί ξανά την Κάλυμνο μας ρωτούν, με την παρούσα οικονομική κρίση στην Ελλάδα, μήπως θα ήταν καλύτερα να αναβάλουν το ταξίδι τους στο νησί για κάποια χρόνια; Τι έχεις να τους πεις; Ήταν διαφορετική η διαμονή σου πέρυσι στην Κάλυμνο σε σχέση με τις προηγούμενες χρονιές;

Όχι, δεν ένιωσα να έχει αλλάξει κάτι στην Κάλυμνο, κι αυτός είναι ένας λόγος που η Κάλυμνος είναι τόσο δημοφιλής αναρριχητικός προορισμός. Στην παρούσα φάση αυτό που εξακολουθεί να βοηθά τους ντόπιους να ανασάνουν είναι ο τουρισμός. Οπότε θα έλεγα σε όλους τους αναρριχητές εφόσον μπορούν να επισκεφθούν την Κάλυμνο να μην αναβάλουν το ταξίδι τους λόγω ανουχίας για την κρίση.

Για πότε έχεις προγραμματίσει την επόμενη επίσκεψή σου στο νησί;

Δεν γνωρίζω την επόμενη επίσκεψή μου αλλά θα ήθελα κάθε χρόνο να μπορώ να περνάω ένα χρονικό διάστημα στην Κάλυμνο. Τα τελευταία δυο χρόνια το έχω καταφέρει. Για να δούμε αν θα συνεχιστεί... Φέτος, τους στόχους που είχα όταν ήρθα στο νησί τους εκπλήρωσα με το παραπάνω, επαναλαμβάνοντας τις διαδρομές Inti Watana 8b, Racomelo 8b, Gaia 8b, DNA Extension 8a+ redpoint και επαναλαμβάνοντας 3 διαδρομές στη βαθμολογία 8a (Syrtaki Lessons, Sueur D' Hommes και Debout les Morts) onsight με τις δυο τελευταίες την ίδια μέρα. Τέλος, η πρώτη επανάληψη της διαδρομής Cardio Palma - 8a/125m στο Ocean Dream μαζί με τον David Fuste (ESP). Κατάφερα να επαναλάβω onsight τη 2η σχοινιά 7c και με μια πολύ καλή προσπάθεια onsight στην 3η σχοινιά χωρίς να τα καταφέρω τελικά. Με τη δεύτερη προσπάθεια κατάφερα να την ελευθερώσω.

Η πιο πολυφωτογραφημένη αναρριχητική διαδρομή στον κόσμο: Aegialis 7c, Grande Grotta, Κάλυμνος (onsight).

Νέα προϊόντα από την Polo

Νέο σακίδιο POLO Ventilation 30

Ένα ελαφρύ σακίδιο με απόλυτα αεριζόμενη διχτυωτή πλάτη, με ανατομικό σχεδιασμό και κατασκευή από 2 καμπύλες μπανέλες για τέλεια εφαρμογή και στήριξη στη πλάτη καθώς και θωρακιστική υποστήριξη για κάθε τύπο σώματος. Διαθέτει ανατομικούς μάντες ώμου και μέσης, πλαϊνούς μάντες σύσφιξης, ενσωματωμένη θήκη ασκού νερού και ενσωματωμένο αδιάβροχο κάλυμμα.

Ιδανική λύση στα 25+5lit για μικρές ή μεσαίες αποδράσεις με έντονη δραστηριότητα.

Σε 3 διαφορετικούς χρωματισμούς (μαύρο-γκρι, μαύρο-φούξια, γκρι-ραφ). **Τιμή: 64 €**

POLO CENTERS

Πατησίων 52 & Μετσόβου, Μουσείο Τηλ: 210 - 82 56 840

Ζησιμοπούλου 62, Παλ. Φάληρο Τηλ: 210 - 94 14 020

Λ. Ηρακλείου 375, Ν. Ηράκλειο Τηλ: 210 - 28 15 600